

вый шаг к радикальной перестройке всей экономической системы, всех принципов организации и регулирования хозяйственной жизни. Поэтому он как экономист перед её проведением решил проблему с вынужденными сбережениями, накопившимися в период подавленной инфляции (к 1947 г. общие размеры не обеспеченного товарной массой денежного спроса оценивались примерно в 300 млрд. марок). Конечно, он мог «отпустить» цены и не проводить денежную реформу, но тогда денежные накопления населения обесценились бы. Можно было конфисковать излишек и не допустить скачка.

Мы не говорим о слепом копировании чьего-либо опыта, но сравнение опыта стран, сталкивающихся со сходными проблемами, – это важнейшая предпосылка того, чтобы иметь возможность вырабатывать собственные обоснованные решения.

Бебешко О.
НТУ «ХПИ»

ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Нині не викликає сумніву той факт, що саме інноваційна діяльність є головним джерелом суспільного прогресу. Нові технології змінили структуру світової економіки. Від того, наскільки значною буде інноваційна складова економічного розвитку будь-якої країни, залежить її роль і місце у світовій економічній системі, стабільність і рівень розвитку національної економіки на сучасному етапі й у майбутньому. Це питання є особливо актуальним для України, яка активно шукає власне місце у світовій економічній і політичній системі, має намір забезпечити суспільний добробут європейського рівня.

Інноваційні процеси в економіці не набули вагомих масштабів: коефіцієнт упровадження інновацій у нас у середньому не перевищує 5 %, що нижче від критичних показників і свідчить про руйнування виробничого потенціалу країни. Таке становище зумовлено як відсутністю в останні роки дійової державної системи стимулювання інноваційної дія-

льності, так і браком коштів. Так, частка коштів від обороту, що спрямовується на фінансування науково-дослідних робіт у нашій країні, дорівнює 0,5–2 %, однак передові світові компанії витрачають на це 7–12 % свого доходу. Частка продукції галузей, які застосовують високі технології, – усього 4,6 %. Загальна кількість придбаних нових технологій за період з 2000 по 2007 роки становила 5633, при цьому на результати власних розробок за ці роки припадає 13,6 % (764 технології). Україна майже зникла з винахідницької та інноваційної карт світу. Нині частка нашої країни у світовому обсязі торгівлі наукомісткою продукцією становить лише 0,1 %. Для об'єктивної оцінки стану інноваційного розвитку України важливе значення має з'ясування її відносної позиції в межах країн ЄС за допомогою Європейського інноваційного індексу (ЄІІ). За ЄІІ Україна перебуває в останній за рівнем інновативності четвертій групі – «країни, що рухаються навздогін» – зі значенням індексу 0,23. Порівняно з іншими країнами це велике відставання.

Аналіз сучасного стану науково-технічної та інноваційної сфери в Україні й загострення проблем у цій сфері зумовлює нагальну потребу якнайшвидшого впровадження комплексу першочергових заходів, спрямованих на усунення системних недоліків у функціонуванні науково-технічного комплексу та забезпечення реалізації інноваційної моделі розвитку України. До них належать: створення цілісної національної інноваційної системи, яка забезпечує взаємодію наукових організацій, вищих навчальних закладів, інноваційних і виробничих підприємств; формування сприятливого для інновацій бізнес-середовища; розширення інституційної бази фінансового забезпечення інноваційної діяльності; вивчення світових тенденцій науково-технологічного та інноваційного розвитку й упровадження світового досвіду в Україні.

Бойправ М.
НТУ «ХПІ»

УСТОЙЧИВОСТЬ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ СИСТЕМЫ

Устойчивость экономической системы трактуется как способность системы восстанавливать предыдущее (или близкое к нему) состояние